

Z A K O N

O UTVRĐIVANJU POREKLA IMOVINE I POSEBNOM POREZU

I. UVODNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi, način i postupak pod kojima se utvrđuje imovina i uvećanje imovine fizičkog lica i poseban porez na uvećanje imovine za koju fizičko lice ne može da dokaže da je steklo na zakonit način, kao i organi nadležni za sprovođenje ovog zakona.

Značenje izraza

Član 2.

U smislu ovog zakona, pojedini izrazi imaju sledeće značenje:

- 1) „imovina” označava nepokretne i pokretne stvari, registrovane ili neregistrovane, kao i druga imovinska prava u Republici Srbiji i inostranstvu;
- 2) „prijavljeni prihodi” jesu prihodi fizičkog lica koji su prijavljeni nadležnom poreskom organu;
- 3) „uvećanje imovine” predstavlja pozitivnu razliku između vrednosti imovine fizičkog lica na kraju u odnosu na početak određenog perioda;
- 4) „nezakonito stečena imovina” predstavlja razliku između uvećanja imovine i prijavljenih prihoda za koju fizičko lice ne dokaže da je stečena na zakonit način.

Teret dokazivanja

Član 3.

Teret dokazivanja uvećanja imovine u odnosu na prijavljene prihode fizičkog lica je na Poreskoj upravi, a na fizičkom licu je teret dokazivanja da je na zakonit način steklo imovinu u delu u kome uvećanje njegove imovine nije u skladu sa prijavljenim prihodima.

II. JEDINICA PORESKE UPRAVE NADLEŽNA ZA UTVRĐIVANJE IMOVINE I POSEBNOG POREZA

Član 4.

Za vođenje postupka utvrđivanja imovine i posebnog poreza u skladu sa ovim zakonom nadležna je Poreska uprava.

U Poreskoj upravi obrazuje se posebna organizaciona jedinica za obavljanje poslova određenih ovim zakonom (u daljem tekstu: Jedinica Poreske uprave).

Rukovodilac Jedinice Poreske uprave

Član 5.

Rukovodilac Jedinice Poreske uprave može biti lice koje ima najmanje deset godina radnog iskustva na poslovima iz oblasti poreskog postupka.

Rukovodioca Jedinice Poreske uprave postavlja Vlada na pet godina, na predlog ministra nadležnog za poslove finansija.

III. OVLAŠĆENJA JEDINICE PORESKE UPRAVE I SARADNJA DRŽAVNIH ORGANA

Ovlašćenja Jedinice Poreske uprave

Član 6.

Jedinica Poreske uprave u postupku propisanim ovim zakonom ima pravo uvida i pribavljanja podataka iz:

1) svih vrsta evidencija i podataka koje vode, odnosno poseduju nadležni organi i druga lica o nepokretnim i pokretnim stvarima, privrednim subjektima, finansijskim instrumentima, štednim ulozima i računima kod poslovnih banaka, kao i drugih evidencija i podataka iz kojih se može utvrditi imovina fizičkog lica;

2) poslovnih knjiga i dokumentacije privrednih društava i drugih lica, radi utvrđivanja imovine fizičkog lica.

Obaveza dostavljanja podataka

Član 7.

Svi državni organi i organizacije, organi autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, imaoći javnih ovlašćenja, fizička i pravna lica dužni su, da na zahtev Jedinice Poreske uprave, dostave podatke kojima raspolažu u roku koji ona odredi i da pruže podršku zaposlenima u Jedinici Poreske uprave u postupku propisanom ovim zakonom.

Zaposleni za vezu i upućivanje na rad

Član 8.

Ministarstvo unutrašnjih poslova, Narodna banka Srbije, Uprava za sprečavanje pranja novca, Agencija za sprečavanje korupcije, Republički geodetski zavod, Agencija za privredne registre i Centralni registar, depo i kliring hartija od vrednosti dužni su da odrede jednog ili više zaposlenih za vezu, radi delotvornije saradnje i dostavljanja podataka koji su Jedinici Poreske uprave potrebni za vođenje postupka propisanog ovim zakonom.

Po potrebi, zaposleni za vezu mogu, na zahtev direktora Poreske uprave, biti privremeno premešteni ili upućeni na rad u Jedinicu Poreske uprave.

Privremeni premeštaj ili upućivanje traje do godinu dana i može se produžiti.

Obaveštavanje policije i javnog tužilaštva

Član 9.

Ako se u postupku propisanom ovim zakonom utvrdi da činjenice ukazuju na postojanje osnova sumnje da je izvršeno krivično delo, Jedinica Poreske uprave o tome obaveštava policiju, Poresku policiju, javno tužilaštvo i druge nadležne organe.

IV. POSTUPAK UTVRĐIVANJA IMOVINE I POSEBNOG POREZA

Faze postupka

Član 10.

Postupak utvrđivanja imovine i posebnog poreza pokreće se i vodi po službenoj dužnosti, a sastoji se od prethodnog postupka i postupka kontrole i utvrđivanja posebnog poreza (u daljem tekstu: postupak kontrole).

Utvrđivanje vrednosti imovine

Član 11.

Pri utvrđivanju vrednosti imovine uzima se u obzir celokupna imovina fizičkog lica, a naročito:

- 1) nepokretne stvari (stan, kuća, poslovna zgrada i prostorije, garaža, zemljište i dr.);
- 2) finansijski instrumenti;
- 3) udeli u pravnom licu;
- 4) oprema za obavljanje samostalne delatnosti;
- 5) motorna vozila, plovni objekti i vazduhoplovi;
- 6) štedni ulozi i gotov novac;
- 7) druga imovinska prava.

Način i postupak utvrđivanja vrednosti imovine i prihoda fizičkog lica propisuje Vlada.

Pokretanje prethodnog postupka

Član 12.

Prethodni postupak sprovodi se u skladu sa godišnjim smernicama koje donosi direktor Poreske uprave, na osnovu analize rizika. Godišnje smernice nisu javno dostupne.

Prethodni postupak može se pokrenuti i izvan godišnjih smernica, na osnovu prijave drugog organa ili po inicijativi fizičkog ili pravnog lica.

Prethodni postupak

Član 13.

U prethodnom postupku Jedinica Poreske uprave utvrđuje uvećanje imovine na osnovu podataka kojima raspolaže i podataka koje prikupi od drugih organa i organizacija, pravnih ili fizičkih lica i upoređuje ih sa prijavljenim prihodima u određenom periodu.

Jedinica Poreske uprave pokreće postupak kontrole, na način propisan zakonom koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju, ako u prethodnom postupku učini verovatnim da u najviše tri uzastopne kalendarske godine u kojima fizičko lice ima uvećanje imovine, postoji razlika između uvećanja imovine i prijavljenih prihoda fizičkog lica koja je veća od 150.000 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na poslednji dan kalendarske godine perioda provere.

Postupak kontrole

Član 14.

U postupku kontrole utvrđuje se nezakonito stečena imovina fizičkog lica i njena vrednost.

Fizičko lice iz stava 1. ovog člana ima pravo da učestvuje u postupku kontrole i da podnosi dokaze kojima dokazuje zakonitost sticanja imovine.

Neučestvovanje fizičkog lica u postupku kontrole ne odlaže dalje vođenje postupka.

U postupku kontrole, Jedinica Poreske uprave sačinjava zapisnik o izvršenoj kontroli, na koji se shodno primenjuje zakon koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju.

Po okončanju postupka kontrole, Jedinica Poreske uprave donosi rešenje o utvrđivanju posebnog poreza ako utvrdi postojanje nezakonito stečene imovine.

Poreska osnovica za poseban porez

Član 15.

Osnovica posebnog poreza utvrđuje se u vrednosti nezakonito stečene imovine, koju čini zbir revalorizovane vrednosti utvrđene nezakonito stečene imovine za svaku kalendarsku godinu koja je bila predmet kontrole.

Vrednost nezakonito stečene imovine se revalorizuje indeksom potrošačkih cena od poslednjeg dana kalendarske godine za koju je utvrđena nezakonito stečena imovina do dana donošenja rešenja o posebnom porezu.

Stopa posebnog poreza

Član 16.

Jedinica Poreske uprave utvrđuje poseban porez za ceo period kontrole, primenom stope posebnog poreza od 75% na poresku osnovicu koja je utvrđena prema ovom zakonu.

Žalba protiv rešenja Jedinice Poreske uprave

Član 17.

Protiv rešenja o posebnom porezu može da se izjavi žalba ministarstvu nadležnom za poslove finansija. Žalba odlaže izvršenje rešenja.

Rešenje ministarstva nadležnog za poslove finansija je konačno u upravnom postupku i protiv njega može da se pokrene upravni spor.

Primena zakona koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju

Član 18.

Na postupak propisan ovim zakonom, ako nije drugačije određeno ovim zakonom, primenjuje se zakon koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju, izuzev odredaba o zastarelosti utvrđivanja i naplate poreza.

Ako se u postupku propisanom ovim zakonom utvrdi da poreski obveznik ima neispunjenu poresku obavezu koja je propisana drugim zakonom (druga vrsta poreza), po osnovu zakonito stečenih prihoda, odnosno imovine, postupak utvrđivanja i naplate tog poreza sprovede se u skladu sa propisima koji uređuju tu vrstu poreza, kao i propisa kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

V. ODNOS PREMA KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 19.

Ako je u krivičnom postupku pravnosnažnom presudom utvrđena imovinska korist pribavljena krivičnim delom, ali i plaćen poseban porez prema ovom zakonu, sud uračunava iznos plaćenog posebnog poreza u imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom.

Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i u postupcima oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela.

VI. OBUKA

Obuka zaposlenih u Jedinici Poreske uprave

Član 20.

Zaposleni u Jedinici Poreske uprave i zaposleni u ministarstvu nadležnom za poslove finansija koji odlučuju u drugom stepenu po žalbi, dužni su da pohađaju stalnu obuku.

Program i način sprovođenja stalne obuke propisuje ministar nadležan za poslove finansija, na predlog direktora Poreske uprave.

Obuka sudija

Član 21.

Sudije Upravnog suda koje sude po tužbi protiv konačnih rešenja o posebnom porezu moraju imati završenu obuku za sticanje posebnih znanja o utvrđivanju nezakonito stečene imovine i posebnog poreza.

Obuku sudija sprovodi Pravosudna akademija.

Program, način sprovođenja i trajanje obuke propisuje Pravosudna akademija.

Sudijama koje su završile obuku Pravosudna akademija izdaje sertifikat o završenoj obuci.

Izdavanje i obrazac sertifikata propisuje Pravosudna akademija.

VII. PODACI O IMOVNOM STANJU I BEZBEDNOSNE PROVERE LICA

Podaci o imovnom stanju

Član 22.

Zaposleni u Jedinici Poreske uprave dužni su da pre stupanja na rad u njoj dostave Agenciji za sprečavanje korupcije, u pismenom obliku, potpune i tačne podatke o svojoj imovini.

Podatke o imovinskom stanju evidentira i proverava Agencija za sprečavanje korupcije, prema zakonu kojim se uređuje njen rad.

Bezbednosne provere lica

Član 23.

Na pismeni zahtev direktora Poreske uprave, u kome se navode pravni osnov, svrha i obim proveravanja, mogu da se obave bezbednosne provere zaposlenih u Jedinici Poreske uprave, pre stupanja na rad, tokom rada u Jedinici Poreske uprave i godinu dana od prestanka rada u Jedinici Poreske uprave, bez znanja lica koja se proveravaju.

Bezbednosne provere vrše Ministarstvo unutrašnjih poslova i Bezbednosno-informativna agencija.

Bezbednosne provere Ministarstva unutrašnjih poslova vrše se u svrhu utvrđivanja postojanja smetnji sa stanovišta zaštite javnog poretka, a Bezbednosno-informativne agencije u svrhu utvrđivanja postojanja smetnji sa stanovišta bezbednosti Republike Srbije, a u postupku bezbednosnog proveravanja prikupljaju se i proveravaju podaci o licu prema kome se sprovodi proveravanje koji su neophodni da se ostvari svrha bezbednosnog proveravanja, dok se proveravanje vrši obavljanjem razgovora sa građanima, prikupljanjem podataka od pravnih lica, organa vlasti ili uvidom u registre, evidencije, zbirke i baze podataka koji se vode na osnovu

zakona, kao i preduzimanjem drugih mera u skladu sa zakonom i propisima donetim na osnovu zakona.

O sprovedenom bezbednosnom proveravanju sačinjava se izveštaj koji se dostavlja direktoru Poreske uprave. U izveštaju ne mogu da se nalaze podaci na osnovu kojih bi se otkrile metode i postupci korišćeni u prikupljanju podataka, identifikovali izvori podataka ili pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova i Bezbednosno-informativne agencije koji su učestvovali u bezbednosnom proveravanju.

Podaci prikupljeni bezbednosnim proveravanjem evidentiraju se, čuvaju i štite prema zakonu kojim se uređuje tajnost podataka i zakonu kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti, a koriste samo u svrhu za koju su prikupljeni.

VIII. ČUVANJE PODATAKA

Član 24.

Sva lica koja u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza dođu do podataka u vezi sa tim postupkom dužna su da čuvaju te podatke kao profesionalnu tajnu.

IX. KAZNE NE ODREDBE

Član 25.

Novčanom kaznom u iznosu od 500.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice koje na zahtev Jedinice Poreske uprave i u roku koji ona odredi ne dostavi podatke kojima raspolaže (član 7).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 500.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, državnom organu i organizaciji, organu autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave i imaocu javnih ovlašćenja novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 150.000 dinara.

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice koje ne čuva kao profesionalnu tajnu podatke do kojih je došlo u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza (član 24).

H. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje podzakonskih akata

Član 26.

Podzakonski akti predviđeni ovim zakonom doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Postavljenje rukovodioca

Član 27.

Rukovodilac Jedinice Poreske uprave biće postavljen u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Određivanje zaposlenih za vezu

Član 28.

Ministarstvo unutrašnjih poslova, Narodna banka Srbije, Uprava za sprečavanje pranja novca, Agencija za sprečavanje korupcije, Republički geodetski zavod, Agencija za privredne registre i Centralni registar hartija od vrednosti, depo i

kliring odrediće jednog ili više zaposlenih za vezu sa Jedinicom Poreske uprave u roku od devet meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Stupanje zakona na snagu i početak primene

Član 29.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se po isteku jedne godine od dana stupanja zakona na snagu.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o utvrđivanju porekla imovine i posebnom porezu sadržan je u članu 97. tačka 6. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija uređuje i obezbeđuje, između ostalog, poreski sistem.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Jedan od osnovnih uslova funkcionisanja države je i efikasan poreski sistem, s obinom da porezi predstavljaju najznačajniji oblik javnih prihoda. Unapređenje efikasnosti poreskog sistema i sprečavanje zloupotreba čiji je rezultat posedovanje imovine koja se ne može opravdati zakonitim prihodima fizičkog lica jeste cilj donošenja Zakona o utvrđivanju porekla imovine i posebnom porezu (u daljem tekstu: Zakon). Međutim, ostvarivanje tog cilja istovremeno predstavlja sredstvo za ostvarivanje drugih ciljeva državne politike. Naime, normiranje postupka kojim se utvrđuje poreklo imovine i poseban porez omogućava postizanje ne samo fiskalnih ciljeva koji su očigledni, već i značajnijih nefiskalnih ciljeva. Socijalni i ekonomski ciljevi čije se ostvarivanje omogućava donošenjem Zakona, prevazilaze značaj fiskalnih ciljeva koji inače imaju tretman primarnih ciljeva u oblasti zakonskog regulisanja poreskog zahvata.

Poreski sistem je dinamična kategorija koja treba da prati društvene potrebe i odgovori zahtevima pravične preraspodele imovine i dohotka, efikasnog funkcionisanja tržišta i nadležnosti države uopšte. Iako ispitivanje imovine poreskih obveznika predstavlja redovnu aktivnost Poreske uprave, koja prikuplja i analizira podatke, prati promet s ciljem utvrđivanja svih činjenica bitnih za oporezivanje, odnosno s ciljem otkrivanja neprijavljenog dohotka, te pravilnog utvrđivanja poreske obaveze, zakonsko normiranje postupka za utvrđivanje porekla imovine i posebnog poreza, uspostavlja efikasniji i jednostavniji mehanizam oporezivanja neprijavljenog prihoda u odnosu na onaj iz člana 59. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Potreba sprečavanja zloupotreba u slučajevima kada vrednost imovine fizičkog lica nije opravdana njenim izvorom ili potiče iz „nevidljivog” izvora nametnula je i potrebu normiranja posebnog poreskog oblika.

Donošenje Zakona konretizuje i usmerava generalni socijalni cilj oporezivanja, koji se sastoji u umanjenju razlike u materijalnom i socijalnom položaju poreskih obveznika, i to ka ublažavanju razlike između poreskih obveznika čija imovina odgovara prihodima koje ostvaruju i onih obveznika kod kojih postoji nesrazmera između ove dve činjenice koje predstavljaju osnovu za uvođenje poreske obaveze. Predložena zakonska rešenja se odnose na sve građane, čime se isključuje svaka eventualna selektivnost u njihovoj primeni. Prirodno, na udaru tih rešenja će se primarano naći oni kod kojih je ovaj disparitet najveći. Istovremeno, oporezivanje imovine čije se poreklo ne može dokazati zakonitim prihodima predstavlja jedan od efikasnih alata u borbi protiv korupcije. Zakon uspostavlja mehanizam koji, između ostalog, omogućava da i imovina stečena koruptivnim aktivnostima potpadne pod režim posebnog oporezivanja. Na taj način se ostvaruju i ciljevi postavljeni u Nacionalnoj strategiji za borbu protiv korupcije. Izvesnost državne reakcije normirane kroz postupak utvrđivanja porekla imovine i posebnog poreza, oduzima lukrativnu komponentu izbegavanju prijavljivanja zakonitih prihoda ili bavljenju nezakonitim aktivnostima, te tako deluje preventivno na sva fizička lica koja posežu za takvim sredstvima radi uvećanja svoje imovine. Kako se i generalni savremeni svetski trend borbe protiv korupcije bazira na efektima generalne prevencije, te se antikoruptivna politika gradi na smanjenju profitabilnosti koruptivnih aktivnosti, Zakon deluje preventivno i sa aspekta ove borbe.

Rešenja predložena Zakonom doprinose ostvarivanju značajnih ekonomskih ciljeva. Izbegavanje plaćanja poreza i poreska utaja ne samo da utiču na smanjivanje javnih prihoda, već predstavljaju i pretnju poštenoj tržišnoj utakmici. Stoga, postupak utvrđivanja porekla imovine i posebnog poreza koji predstavlja mehanizam za suzbijanje ovih pojava, doprinosi izgradnji tržišne privrede. Na kraju, treba napomenuti i da je razvoj poreskog normativnog okvira u Evropskoj uniji usmeren ka suzbijanju ovih oblika ponašanja u cilju nesmetanog funkcionisanja jedinstvenog tržišta, čemu je potrebno pokloniti posebnu pažnju, s obzirom na proces međunarodnih integracija u kojem se Republika Srbija nalazi.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

U Glavi I. Zakona (čl. 1. do 3) sadržane su uvodne odredbe.

Članom 1. Zakona određuje se šta je predmet zakona. Predviđeno je da se zakonom uređuju uslovi, način i postupak pod kojima se utvrđuje imovina fizičkog lica, kao i poseban porez na uvećanje imovine, za koje fizičko lice ne može da dokaže da je steklo na zakonit način. Pored toga, zakonom se određuje i koji su to državni organi koji će biti nadležni za njegovo sprovođenje.

Članom 2. Zakona definisano je značenje najvažnijih izraza koji se koriste u zakonu i koji su posebno definisani za njegove potrebe. Najznačajniji izrazi su: imovina, prijavljeni prihodi, uvećanje imovine i nezakonito stečena imovina. Pod pojmom imovine podrazumevaju se sve nepokretne i pokretne stvari, bilo da su registrovane ili neregistrovane, kao i sva druga imovinska prava, bilo da se nalaze u Republici Srbiji ili u inostranstvu. Pod prijavljenim prihodima podrazumevaju se oni prihodi koji su prijavljeni nadležnom poreskom organu. Takođe je predviđeno da se pod pojmom uvećanja imovine podrazumeva pozitivna razlika između vrednosti imovine fizičkog lica, i to na kraju određenog perioda koji se posmatra, u odnosu na početak istog perioda. Svakako najznačajniji pojam utvrđen ovim članom je pojam nezakonito stečene imovine, budući da takva imovina istovremeno predstavlja i poresku osnovicu za naplatu posebnog poreza. Nezakonito stečena imovina definisana je kao razlika između uvećanja imovine i prijavljenih prihoda za koju fizičko lice ne dokaže da je stečena na zakonit način.

Veoma važna je odredba člana 3. Zakona koja uređuje teret dokazivanja. Teret dokazivanja je dvostruk: sa jedne strane propisano je da je teret dokazivanja uvećanja imovine u odnosu na prijavljene prihode fizičkog lica na Poreskoj upravi, a sa druge strane, na fizičkom licu je teret dokazivanja da je na zakonit način steklo imovinu u delu u kome uvećanje njegove imovine nije u skladu sa prijavljenim prihodima. Na taj način stvara se obaveza za poreskog obveznika da pruži Poreskoj upravi dokaze kako je i na koji način stekao imovinu koja, prema evidencijama Poreske uprave, nema pokriće u njegovim prijavljenim prihodima.

U Glavi II. Zakona (čl. 4. i 5) predviđa se obrazovanje posebne organizacione jedinice Poreske uprave (u daljem tekstu: Jedinica Poreske uprave), koja će biti nadležna za sprovođenje ovog zakona. Treba napomenuti da je obrazovanje ovakve posebne organizacione jedinice neophodno kako bi se obezbedilo da se ova jedinica posveti samo poslovima koji su predviđeni ovim zakonom i kako bi se sprovelo potrebno usavršavanje i obuka, da bi zaposleni u jedinici bili u potpunosti osposobljeni da obavljaju takve poslove. Takođe, utvrđeni su i uslovi i način postavljenja rukovodioca ove jedinice. Na čelu Jedinice Poreske uprave nalaziće se rukovodilac jedinice, koji će morati da ispunjava posebne uslove da bi uopšte bio postavljen na to mesto. Naime, on će morati da poseduje najmanje deset godina radnog iskustva, i to na poslovima iz oblasti poreskog postupka. Pored toga, a zbog značaja ove funkcije, predviđen je i poseban postupak postavljenja. Naime,

predviđeno je da rukovodioca jedinice postavlja Vlada, i to na period od pet godina, a na predlog ministra finansija.

Glava III. Zakona (čl. 6. do 9) odnosi se na ovlašćenja Jedinice Poreske uprave kao nadležnog organa u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza i njenu saradnju sa državnim organima i drugim licima u tom postupku. U navedenom smislu, Zakon ustanovljava pravo pribavljanja podataka od strane Jedinice Poreske uprave, kao i uvid u sve vrste evidencija nadležnih organa i drugih lica o nepokretnim i pokretnim stvarima, privrednim subjektima, finansijskim instrumentima, štednim ulozima i računima kod poslovnih banaka, kao i drugim evidencijama i podacima iz kojih se može utvrditi imovina fizičkog lica. To pravo podrazumeva pribavljanje podataka, kao i uvid u poslovne knjige i dokumentaciju privrednih društava i drugih lica, a radi utvrđivanja imovine fizičkog lica.

Saradnja Jedinice poreske uprave i drugih organa trojako je formulisana, i to: kroz propisivanje obaveze dostavljanja podataka, određivanje zaposlenih za vezu i upućivanje zaposlenih na rad u Jedinicu Poreske uprave.

Pre svega, ustanovljena je obaveza svih državnih organa i organizacija, organa autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, imalaca javnih ovlašćenja i svih drugih fizičkih i pravnih lica da Jedinici Poreske uprave dostavljaju potrebne podatke u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza (član 7. Zakona).

U cilju obezbeđivanja koordinisanosti i efikasnosti saradnje, predviđena je još jedna posebna obaveza državnih i drugih organa koji u okviru svog delokruga raspoložu podacima od značaja za utvrđivanje vrednosti imovine. Ta obaveza je predviđena za sledeće državne organe i institucije - Ministarstvo unutrašnjih poslova, Narodnu banku Srbije, Upravu za sprečavanje pranja novca, Agenciju za sprečavanje korupcije, Republički geodetski zavod, Agenciju za privredne registre i Centralni registar, depo i kliring hartija od vrednosti. Obaveza se sastoji u tome da se odredi jedan ili više zaposlenih za vezu sa Jedinicom Poreske uprave. Kao što je rečeno, cilj ovakvog određivanja zaposlenih za vezu je delotvornija saradnja, kao i efikasnije dostavljanje podataka koji su Jedinice Poreske uprave potrebni za vođenje postupka propisanog ovim zakonom.

Pored toga, zaposleni za vezu mogu, ako se za to ukaže potreba, biti privremeno premešteni ili upućeni na rad u Jedinicu Poreske uprave (član 8. stav 2. Zakona). Do ovakvog premeštaja, odnosno upućivanja dolazi na zahtev direktora Poreske uprave. Premeštaj zaposlenih iz državnih organa koji su u statusu državnih službenika je u skladu sa Zakonom o državnim službenicima, dok osnov za premeštaj, odnosno upućivanje zaposlenih iz drugih organa i institucija predstavlja član 7. stav 2. Zakona o javnim agencijama, koji predviđa da se na prava i obaveze zaposlenih u javnim agencijama primenjuju opšti propisi o radu, osim u slučaju kada je posebnim zakonom drugačije određeno. S obzirom da je u ovom slučaju reč upravo o takvom posebnom zakonu, kao i da postoji potreba za odstupanjem od opštih propisa o radu, ova obaveza je i propisana ovim zakonom i u odnosu na zaposlene u javnim agencijama.

Takođe je predviđeno da privremeni premeštaj, odnosno upućivanje mogu trajati do godinu dana, kao i da se, ako se ukaže takva potreba, mogu produžiti (član 8. stav 3. Zakona).

Na kraju ove glave (član 9. Zakona) propisana je i obaveza za Jedinicu Poreske uprave da, ukoliko u postupku propisanom ovim zakonom, utvrdi činjenice koje ukazuju na postojanje osnova sumnje da je izvršeno krivično delo, o tome obavesti policiju, Poresku policiju i javno tužilaštvo, a što je u skladu i sa Zakonikom o krivičnom postupku.

Odredbama Glave IV. Zakona (čl. 10. do 18) uređeno je takođe veoma važno pitanje, a to je propisivanje posebnog postupka za utvrđivanja imovine i posebnog poreza.

Navedeni postupak sastoji se iz dve faze, i to: faze prethodnog postupka i faze postupka kontrole i utvrđivanja posebnog poreza, odnosno postupka kontrole (član 10. Zakona).

Pre svega, neophodno je propisati šta tačno podrazumeva utvrđivanje vrednosti imovine. U tom smislu, članom 11. Zakona je predviđeno da se pri utvrđivanju vrednosti imovine uzima u obzir celokupna imovina fizičkog lica. Kako je nemoguće izričito nabrojiti šta sve čini ovakvu imovinu, zakon posebno predviđa da se to odnosi na nepokretne stvari (kao što su: stan, kuća, poslovna zgrada i prostorije, garaža, zemljište i dr.), finansijske instrumente, udele u pravnom licu, opremu za obavljanje samostalne delatnosti, motorna vozila, plovne objekte i vazduhoplove, štedne uloge i gotov novac, kao i na sva druga imovinska prava.

U članu 11. stav 2. Zakona, a u cilju što preciznijeg utvrđivanja vrednosti imovine, dato je ovlašćenje Vladi da propiše način i postupak po kome će se utvrditi tačna vrednost imovine i prihoda fizičkih lica.

Član 12. Zakona uređuje način na koji se pokreće prethodni postupak. Predviđeno je da se prethodni postupak sprovodi prema godišnjim smernicama, na osnovu prethodne urađene analize rizika. Godišnje smernice donosi direktor Poreske uprave. Takve godišnje smernice ne mogu biti javno dostupne jer bi, u suprotnom, lica koja raspolažu nezakonito stečenom imovinom unapred znala da će prema njima biti pokrenut prethodni postupak.

Treba napomenuti da se prethodni postupak može pokrenuti i izvan godišnjih smernica, na osnovu prijave drugog organa, odnosno po inicijativi fizičkog ili pravnog lica.

U prethodnom postupku (član 13. Zakona) Jedinica Poreske uprave utvrđuje uvećanje imovine, na osnovu podataka kojima raspolaže i podataka koje prikupi od drugih organa i organizacija, kao i pravnih ili fizičkih lica i upoređuje ih sa prijavljenim prihodima u određenom periodu za koji vrši proveru.

Da bi se ušlo u sledeću fazu postupka – postupak kontrole, potrebno je da u prethodnom postupku Jedinica Poreske uprave utvrdi da je verovatno da postoji razlika između uvećanja imovine i prijavljenih prihoda fizičkog lica, a u skladu sa zakonom koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju. Naravno, s obzirom da Jedinica Poreske uprave ne može utvrđivati podatke za sva fizička lica, jer je reč o poslovima koje već i inače spovodi Poreska uprava, imajući u vidu ispunjenje ciljeva koje zakon treba da ostvari, Jedinica Poreske uprave će utvrđivati podatke i pokrenuti postupak kontrole za fizička lica za koje učini verovatnim da u najviše tri uzastopne kalendarske godine u kojima neko lice ima uvećanje imovine, postoji razlika između uvećanja imovine i prijavljenih prihoda tog fizičkog lica koja je veća od 150.000 evra, obračunatog u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije. Na taj način će se obezbediti da Jedinica Poreske uprave zaista postupa u onim slučajevima gde je vrednost nezakonito stečene imovine najveća i gde je samim tim najveća zloupotreba vrednosti imovine fizičkog lica koja nije opravdana njenim prvim izvorom.

U sledećoj fazi postupka - postupku kontrole (član 14. Zakona), utvrđuje se nezakonito stečena imovina fizičkog lica i njena vrednost. U toj fazi postupka, neophodno je obezbediti i učešće fizičkog lica koje je predmet kontrole i predvideti njegova prava. Zbog toga, predviđeno je da fizičko lice čija je imovina predmet kontrole ima pravo da učestvuje u postupku, kao i podnosi dokaze kojima dokazuje zakonitost sticanja svoje imovine. Naravno, mora se sprečiti i eventualna zloupotreba navedenog prava fizičkog lica, pa je predviđeno da ako fizičko lice, iz nekog razloga, ne želi da učestvuje u postupku, da takvo neučestvovanje u postupku ne sprečava Jedinicu Poreske uprave u daljem postupku, odnosno da ne odlaže dalje vođenje postupka.

Jedinica Poreske uprave, shodno zakonu koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju, dužna je i da sačini zapisnik o izvršenoj kontroli.

Po okončanju postupka kontrole, Jedinica Poreske uprave donosi rešenje o utvrđivanju posebnog poreza, ako utvrdi postojanje nezakonito stečene imovine.

U članu 15. Zakona predviđeno je da se osnovica posebnog poreza utvrđuje u vrednosti nezakonito stečene imovine, kao i da nju čini zbir revalorizovane vrednosti utvrđene nezakonito stečene imovine za svaku kalendarsku godinu koja je bila predmet kontrole. U cilju utvrđivanja tačne vrednosti, vrednost nezakonito stečene imovine se revalorizuje indeksom potrošačkih cena od poslednjeg dana kalendarske godine za koju je utvrđena nezakonito stečena imovina do dana donošenja rešenja o posebnom porezu.

Članom 16. Zakona propisano je da Jedinica Poreske uprave utvrđuje poseban porez za ceo period kontrole, i to primenom stope posebnog poreza od 75% poreske osnovice koja je utvrđena prema ovom zakonu.

U članu 17. Zakona predviđeno je pravno sredstvo protiv rešenja Jedinice Poreske uprave. Propisano je da se protiv rešenja o posebnom porezu može izjaviti žalba, koja se podnosi Ministarstvu finansija, koji je u ovom slučaju drugostepeni organ za odlučivanje po žalbi. Naravno, žalba ima suspenzivno dejstvo, što znači da odlaže izvršenje prvostepenog rešenja. Rešenje Ministarstva finansija je konačno u upravnom postupku. Pored navedenog, treba naglasiti da je u ovom postupku obezbeđena i sudska zaštita u vidu prava na pokretanje upravnog spora. Upravni spor se može pokrenuti protiv konačnog rešenja donetog u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza.

Zakon sadrži i odredbe o primeni zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji u odnosu na postupak propisan ovim zakonom (član 18. Zakona). Generalno pravilo je da se u postupku utvrđivanja nezakonito stečene imovine i posebnog poreza primenjuju odredbe zakona koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju, osim onih odredbi tog zakona koje se odnose na zastarelost utvrđivanja i naplate poreza. Naravno, to se ne odnosi na odredbe ovog zakona koje odstupaju od opštih pravila i sadrže specifična rešenja, jer će se u tom slučaju primeniti njegova specifična rešenja.

Član 18. stav 2. Zakona predviđa još jednu specifičnost, a to je da ako se u postupku propisanom ovim zakonom utvrdi da poreski obveznik ima neispunjenu poresku obavezu koja je propisana drugim zakonom (druga vrsta poreza), po osnovu zakonito stečenih prihoda, odnosno imovine, postupak utvrđivanja i naplate tog poreza sprovede se u skladu sa propisima koji uređuju tu vrstu poreza, kao i propisa kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija. Navedeno rešenje će omogućiti efikasniju naplatu poreza kada je u pitanju zakonito stečeno imovina, a taj porez iz nekog razloga nije prethodno plaćen, jer zakonito stečena imovina nije predmet postupka koji je propisan ovim zakonom, a istovremeno će se omogućiti licu koje je obaveznik plaćanja da ipak izmire svoju poresku obavezu, ali naravno pod uslovima i na način koji je predviđen za ispunjenje te poreske obaveze.

Odredbama Glave V. Zakona (član 19) uređen je odnos između rešenja o posebnom porezu donetim u skladu sa ovim zakonom i eventualne docnije presude u krivičnom postupku u kojem je utvrđena imovinska korist pribavljena krivičnim delom. Naime, ako je u krivičnom postupku pravnosnažnom presudom utvrđena imovinska korist pribavljena krivičnim delom, ali i plaćen poseban porez prema ovom zakonu, to se uračunava u imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom.

Isto rešenje je predviđeno i za postupak oduzimanja imovine proistekle iz krivičnog dela.

Glavom VI. Zakona (čl. 20. i 21) uređena je obuka zaposlenih u Jedinici Poreske uprave i Ministarstva finansija, kao i sudija Upravnog suda. Imajući u vidu specifičnosti ovog zakona, a u cilju njegove efikasnije primene, neophodno je da

zaposleni u Jedinici Poreske uprave pohađaju posebnu stalnu obuku u skladu sa programom obuke koji donosi ministar finansija.

Pored toga, sudije Upravnog suda koje će postupati u upravnim sporovima moraju da budu specijalizovane i da završe obuku za sticanje posebnih znanja o utvrđivanju nezakonito stečene imovine i posebnog poreza. Obuku sudija sprovodi Pravosudna akademija, koja je u skladu sa opštim propisima i nadležna za sprovođenje obuke nosilaca pravosudnih funkcija.

Program za sprovođenje obuke sudija Upravnog suda za primenu ovog zakona, način njenog vođenja, kao i njeno trajanje, propisaće Pravosudna akademija.

Ako sudije uspešno završe obuku, Pravosudna akademija će im izdati i sertifikat o završenoj obuci. Obrazac tog sertifikata, kao i način njegovog izdavanja takođe će propisati Pravosudna akademija.

Glavom VII. Zakona (čl. 22. i 23) propisane su posebne obaveze za zaposlene u Jedinici Poreske uprave. Ove obaveze se propisuju imajući u vidu da sprovođenje zakona koji nosi izraziti antikoruptivni potencijal zahteva da najpre zaposleni koji ga primenjuju ne budu kompromitovani na bilo kakav način koji može baciti senku na njihovu nepristrasnost, stručne i lične kvalitete.

Zaposleni u Jedinici Poreske uprave imaju obavezu prijave imovine i obavezu bezbednosne provere.

Obaveza prijava imovine (član 22. Zakona) podrazumeva da su zaposleni u Jedinici Poreske uprave dužni su da pre stupanja na rad u njoj dostave Agenciji za sprečavanje korupcije, u pismenom obliku, potpune i tačne podatke o svojoj imovini. Dostavljene podatke o imovininskom stanju Agencija za sprečavanje korupcije evidentira i proverava, u skladu sa zakonom kojim je uređen njen rad.

Takođe zaposleni u Jedinici Poreske uprave se i bezbednosno proveravaju (član 23. Zakona). Ove bezbednosne provere vrše se pre stupanja na rad, tokom rada u Jedinici Poreske uprave i godinu dana od prestanka rada u Jedinici Poreske uprave. Značajno je napomenuti da se ove provere vrše bez znanja lica koja se proveravaju. Provere se vrše na pismeni zahtev direktora Poreske uprave, u kome se mora navesti pravni osnov za proveru, kao i svrha i obim proveravanja. Organi nadležni za vršenje bezbednosnih provera su Ministarstvo unutrašnjih poslova i Bezbednosno-informativna agencija.

Imajući u vidu propise o zaštiti podataka o ličnosti, propisana je i svrha obrade podataka o ličnosti, pa je tako predviđeno da se bezbednosne provere Ministarstva unutrašnjih poslova vrše u svrhu utvrđivanja postojanja smetnji sa stanovišta zaštite javnog poretka, a da se provere Bezbednosno-informativne agencije vrše u svrhu utvrđivanja postojanja smetnji sa stanovišta bezbednosti Republike Srbije. Takođe je propisano da se u postupku bezbednosnog proveravanja prikupljaju i proveravaju samo podaci o licu prema kome se sprovodi proveravanje koji su neophodni da se ostvari svrha bezbednosnog proveravanja, čime se ostvaruje princip srazmernosti obrade podataka o ličnosti. Isto tako, predviđeno je da se bezbednosno proveravanje vrši obavljanjem razgovora sa građanima, prikupljanjem podataka od pravnih lica, organa vlasti ili uvidom u registre, evidencije, zbirke i baze podataka koji se vode na osnovu zakona, kao i preduzimanjem drugih mera u skladu sa zakonom i propisima donetim na osnovu zakona.

O sprovedenom bezbednosnom proveravanju sačinjava se poseban izveštaj koji se dostavlja direktoru Poreske uprave. U cilju zaštite metoda rada i specifičnih postupaka koji su korišćeni za prikupljanje potrebnih podataka, kao i zaštite izvora podataka, odnosno onemogućavanja identifikacije pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova i Bezbednosno-informativne agencije koji su učestvovali u bezbednosnom proveravanju, propisano je da izveštaj o bezbednosnoj proveru ne može da sadrži takve podatke.

Takođe izričito je propisno da se podaci koji su prikupljeni vršenjem bezbednosne provere evidentiraju, čuvaju i štite u skladu sa zakonom kojim je uređena tajnost podataka, odnosno zakonom kojim je uređana zaštita podataka o ličnosti, kao i da se ovako prikupljeni podaci mogu koristiti samo u svrhu zbog koje su prikupljeni.

Glavom VIII. Zakona (član 24) propisana je obaveza čuvanja podataka. Ova obaveza podrazumeva da su sva lica koja u postupku utvrđivanja imovine i posebnog poreza dođu do podataka u vezi sa tim postupkom, dužna da te podatke čuvaju kao profesionalnu tajnu. Ako lice ne postupi u skladu sa ovom obavezom, protiv njega biće pokrenut prekršajni postupak, jer je takva radnja izričito propisana kao prekršaj (član 25. stav 4. Zakona).

Glavom IX. Zakona (član 25) propisane su kaznene odredbe. Pored prekršaja propisanog za kršenje obaveze čuvanja profesionalne tajne, kao prekršaj je propisano i nedostavljanje podataka od strane državnih organa i organizacija, imaoća javnih ovlašćenja, odnosno fizičkih i pravnih lica, koji su potrebni za utvrđivanje imovine i posebnog poreza.

Glava H. Zakona (čl. 26. do 29) sadrži prelazne i završne odredbe. Ovim odredbama određeni su rokovi za donošenje podzakonskih akata, rok za postavljenje rukovodioca Jedinice Poreske uprave, kao i rok za određivanje zaposlenih za vezu.

Rok za donošenje podzakonskih akata koji su neophodni za uspešnu primenu zakona je šest meseci od dana stupanja zakona na snagu (član 26 Zakona).

U roku od devet meseci od dana stupanja zakona na snagu biće postavljen rukovodilac Jedinice Poreske uprave (član 27. Zakona), a u istom roku Ministarstvo unutrašnjih poslova, Narodna banka Srbije, Uprava za sprečavanje pranja novca, Agencija za sprečavanje korupcije, Republički geodetski zavod, Agencija za privredne registre i Centralni registar hartija od vrednosti, depo i kliring odrediće jednog ili više zaposlenih za vezu sa Jedinicom Poreske uprave (član 28. Zakona).

Završnom odredbom predviđeno je da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a da se primenjuje po isteku jedne godine od dana stupanja zakona na snagu. Odložena primena Zakona je neophodna zbog stvaranja svih neophodnih uslova za njegovu primenu, a pre svega za obrazovanje posebne jedinice Poreske uprave, postavljenje njenog rukovodioca, donošenje podzakonskih akata i sprovođenja obuke zaposlenih u Jedinici Poreske uprave i sudija Upravnog suda.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona potrebno je obezbediti sredstva iz Budžeta Republike Srbije.

U Budžetu za 2020. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 100.500.000,00 dinara:

Za plate za šest meseci u 2020. godini potrebno je ukupno sredstava u iznosu od oko 57.000.000,00 dinara i to na ekonomskoj klasifikaciji 411 – Plate, naknade i dodaci, iznos od 48.600.000,00 i na ekonomskoj klasifikaciji 412 – Socijani doprinosi iznos od 8.400.000,00 dinara.

Za obuku zaposlenih potrebna su sredstva na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru, iznos od 7.500.000,00 dinara.

Za nabavku softvera na ekonomskoj klasifikaciji 515 – Nefinansijska imovina, iznos od 36.000.000,00 dinara.

U Budžetu za 2021. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 121.200.000,00 dinara:

Za plate u 2021. godini potrebno je ukupno sredstava u iznosu od oko 114.000.000,00 dinara i to na ekonomskoj klasifikaciji 411– Plate , naknade i dodaci, iznos od 97.200.000,00 i na ekonomskoj klasifikaciji 412 – Socijani doprinosi iznos od 16.800.000,00 dinara.

Za održavanje softvera na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru iznos od 7.200.000,00 dinara.

U Budžetu za 2022. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 121.200.000,00 dinara:

Za plate u 2022. godini potrebno je ukupno sredstava u iznosu od oko 114.000.000,00 dinara i to na ekonomskoj klasifikaciji 411 – Plate , naknade i dodaci, iznos od 97.200.000,00 i na ekonomskoj klasifikaciji 412 – Socijani doprinosi iznos od 16.800.000,00 dinara.

Za održavanje softvera na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru iznos od 7.200.000,00 dinara.

U Budžetu za 2020. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 2.000.000,00 dinara:

Za obuku sudija Upravnog suda potrebna su sredstva na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru, iznos od 2.000.000,00 dinara.

U Budžetu za 2021. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 1.000.000,00 dinara:

Za obuku sudija Upravnog suda potrebna su sredstva na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru, iznos od 1.000.000,00 dinara.

U Budžetu za 2022. godinu potrebno je izdvojiti sredstva u iznosu od 1.000.000,00 dinara:

Za obuku sudija Upravnog suda potrebna su sredstva na ekonomskoj klasifikaciji 423 – Usluge po ugovoru, iznos od 1.000.000,00 dinara.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Ovlašćeni predlagač propisa: Vlada
Obrađivač: Ministarstvo pravde

2. Naziv propisa

Predlog zakona o utvrđivanju porekla imovine i posebnom porezu.
Draft Law on Investigating The Origin of Property and Special Tax.

3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

a) Odredba Sporazuma koja se odnosi na normativnu sadržinu propisa
Donošenje ovog zakona nije izričita obaveza predviđena u SSP-u.

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma
Nema

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma.
Ne postoji obaveza

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma
Ne postoje

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

Donošenje ovog zakona nije predviđeno NPAA-om (2014-2018). Budući da u ovoj oblasti nema pravnih tekovina EU, pa samim tim ni uobičajenog postupka usklađivanja propisa, ovog zakona nema u tabeli NPAA koja pokazuje pregled zakona koji treba da se usklade, kao ni u elektronskoj bazi NPAA.

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr.

Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).
Ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost predmetnog propisa.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?
/

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?
Ne.

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

U izradi teksta Predloga zakona nisu učestvovali konsultanti.